

Varbūt jautājumu uzdošu ne tādos terminos kā būtu pareizi, atvainojos. Interese ir par planētām, zvaigznēm un to ietekmi. Ja tās mazliet izmaina savu kustību trajektoriju un kādā brīdī atrodas tuvāk Zemei, kā tas ietekmē mūsu planētas iedzīvotājus un arī visu dzīvo mums apkārt? Esmu dzirdējis par Marsa ietekmi - tā pietuvošanās Zemei cilvēkos rada vairāk aizkaitināmību, nesavaldīgumu. Interneta vidē negribu meklēt informāciju, jo nespētu atsijāt graudus no pelavām šajā jautājumā - esmu nezinošs, bet ļoti vēlos uzzināt arī par pārējo kosmosa objektu (planētu, lielāko zvaigžņu, meteorītu) ietekmi uz cilvēku, kā tas notiek? Mūsu Zeme atrodas starp Venēru un Marsu, Tas liek aizdomāties tādās kategorijās arī kā vīrišķais un sievišķais, un laikam ne velti mēs esam starp šīm planētām. Vai dvēseles ejot pārdzimšanas ceļu "pievelkas" pie konkrētās tajā brīdī Zemi ietekmējošās planētas? Un bērna ieņemšanas brīdis ir svarīgāks par piedzimšanas brīdi (tādā ziņā ka - vai planētu ietekme atstāj pēdas arī pie dzimšanas?) Kādi spēki un kādas vibrācijas ir katrai no Saules sistēmas planētām un vai visas ir apzinātas? Un kā, kur uzzināt planētu izvietojumu, to kustību, vai jāvēršas pie kāda astronoma, kas to pēta ar speciālām ierīcēm? Kā kādreiz cilvēki zināja, sajuta attiecīgo planētu iedarbību? Paldies par domu apvāršņa paplašināšanu, neizsakāms prieks, ka ir tāds Skolotājs.

Smieklī un asaras.

Labdien, Austri!

Nu milzum liels un daudzpusīgs, daudzsatūrīgs jautājums. Sākšu atbildēt no jautājuma beigām. Vienmēr ir tā, ka ir Zinošie, ir daļēji zinošie (*mistiķi*) un ir bez zināšanām esošie. Priekšlaicīga informētība, kā to šodien varam vērot "zinātnes" un tehnikas interešu virzienos un pielietojumos, ir postoša, kā personībai tā Cilvēcei kopumā.

Zināšanas tiek saņemtas un nodotas Iesvētīšanu sistēmā. Cilvēces Skolotāji tās saņem no Cilvēces Vecākajiem Brāļiem – Saprātīgo būtņu Hierarhijas un caur saviem sūtņiem un līdzstrādniekiem nodod tālāk Cilvēcei. **Visas zināšanas tiek saņemtas tad, kad apziņa ir tām gatava.** Nezinošs novērotājs nekad neņem vērā visus faktorus un apstākļus, kā arī viņa apziņa nav spējīga izdarīt pareizus secinājumus viņam nezināmā parādību laukā, tāpēc empīriski novērojumi nekad neved pie patiesa rezultāta. Te nav runa par faktiem un novērojumiem – tās nav Zināšanas tāpēc, ka katra apziņa novērojumus izdara savas attīstības mērā un tāpēc tie vienmēr ir nepilnīgi un daļēji. Zināšanas ir tādas tad, kad tās ir pilnīgas un stāsta kāpēc notiek novērojams.

- **Zināšanas nav fakti, bet faktus veidojošo apstākļu kopskats.**

Ar Cilvēku notiekošais ir fakts – to Cilvēks savā ikdienā var sajust – var sajust Kosmiskās iedarbības – just kā viņš tobrīd jūtas, bet šīs sajūtas – fakti viņam nedod Zināšanas par šo sajūtu cēloņiem. **Bez Zināšanām visi empīriskie novērojumi ir maldīšanās "trejās priedēs"**. Pašlaik Cilvēcei par Astroloģiju nav īstu Zināšanu tāpēc, ka tajā ir pārāk zems apziņas vibrāciju līmenis – ar tādu apziņu nevar uztvert, noturēt un pielietot Astroloģiskās Zināšanas.

* * *

Ir daudz iemeslu, kāpēc tas, ko tagad sauc par "astroloģiju", tāds nav – tā ir tikai ļaužu muļķošana – **astromantija** – zīlēšana pēc planētu stāvokļiem - veiklu muldoņu muldēšana naudiņas pārvilināšanai no lētticīgo klausītāju naudas makiem uz muldošo blēžu naudas makiem.

Minēšu tikai trejus iemeslus.

Pirmais ir tas, ka tagad Solārās Astroloģijas (kas prasa gaišredzību tādā pakāpē, lai redzētu visu treju centrālo sauļu atrašanās vietas) vietā tiek pielietota ģeocentriskā astromantija, kas, iedarbojoties uz apziņu, to piesaista matērijai un attīsta egocentrismu. Atkāpe no Solārās Astroloģijas diktē pievēršanos vienkāršotam zodiakam, kurā ir tikai viens zodiaka aplis un tātad planēta “kā objekts” ir tikai vienā zodiaka sektorā. Patiesībā (*treju sauļu dēļ*) ir attiecībā viens pret otru nobīdīti treju Sauļu zodiaki un tāpēc katra planēta atrodas trejos zodiakos atšķirīgos grādos – **katrai planētai ir treji aspekti.**

Otrais ir tas, ka Cilvēkus ietekmē reālā planētu mijiedarbību sistēma. Reālā tādā veidā, ka šo sistēmu nosaka **faktiskais planētu izvietojums Saules sistēmas telpā**, bet ne tie “leņķi”, “mājas”, “eksaltācijas” un citi vārdiņi, kādus **astromanti** lieto, kad apskata “planētu” aspektus **savos papīra riņķos.** Faktiskais planētu skaits ir lielāks par to, ko var konstatēt ar mūsdienu “zinātnes” instrumentiem, to atrašanās vietas un iedarbības astromantiem nav zināmas. Saules sistēmā starp planētām un Zemi nav tādu aspektu, kā ko to tobrīd zīmē un apraksta astromanti. **Tas ir blefs – tas ir acu apmānīšanas triks – ar kura palīdzību ilustrē muldēšanu par “planētu ietekmi uz notikumiem”.**

Piemēram, Venēra **attiecībā pret Sauli** var būt saplūsmē vai “opozīcijā” Zemei, bet nekad nevar būt opozīcijā Saulei, tāpat kā **Venēra attiecībā pret Zemi** var būt divos radikāli atšķirīgos veidos saplūsmē ar Sauli, bet nekad Zeme nevar būt opozīcijā Saulei, jebšu tādā stāvoklī (*kā riņķa līnijas punkts ir atsevišķs, nepilnīgs riņķa līniju radījušā centra gadījums – un tad “opozīcija” ir nepilnīguma pretstats pilnībai*) ir vienmēr, kur to nosaka tas, ka katra planēta ir sava cēloņa – Saules daļa un izteiksme, kur sekas ir cēloņa izpausmes filosofiskā kategorija, bet realitātē radījums, kā Radītāja daļa, nekad nevar būt opozīcijā savam Radītājam – Bērns ir vienots ar Tēvs-Māti vienā organismā, apziņā un dzīvē. Bērns nav opozīcijā Mātei, kā Māte nav opozīcijā Tēvam.

Opozīciju meklēšana, redzēšana un darbība ir prāta slimība ar visām no tās izrietošajām sekām – dzīves sabrukumu. Atdalīšanās, opozīcijas veidošana un opozicionāra darbība ir opozīciju veidojošā Saprāta vājuma un nepilnību sekas – tumšās hierarhijas izcelsmes cēlonis. Tumšā hierarhija to ievazā un turpina visur – Zinātnē, Mākslā, Reliģijā, politikā, ekonomiskajā konkurencē, sabiedrības dzīves atomizācijā un ģimenes sagraušanā. Tāda sagrāve turpinās personības dezintegrācijā.

Cilvēce dzīvo tumšās hierarhijas izveidotos un uzturētos murgos. Cilvēkiem ir iestāstīs, ka viņos notiekot viņa paša apziņas daļu cīņa. Jūtas cīnoties ar Prātu un intelekts nesaderot ar emocijām – ka esot viens vai otrs, ka tie viens otram traucējot, un vajagot dzīvot sašķeltībā – ar vienu par spīti otram, nomācot otru pirmā labklājības vārdā.

Jūtas ar Prātu necinās. Jūtas vada Prāta darbību – sniedz domformu konstrukciju parametrus. Prāts, savienībā ar Jūtām, uz iepriekšējo domformu bāzes veido jaunas – augstākā pakāpē harmoniskas un tātad darbīgākas. Jūtas attīstoties, pārveido – paceļ augstākos plašumos Prāta dzīvi.

Tas, ko tagad sauc par “Jūtu dzīvi” – emocijām un to konkurenci ar Prātu par gūstamo apmierinājumu, ir nekontrolētas psišes – dzīvniecisko instinktu patvaļa tad, kad to pieļauj vājš, bremsēts saprāta emanētais intelekts vai tā trūkums personībā. Attīstīta intelekta vadībā – ietekmē esošā psiše – dzīvnieciskie instinkti pilda organisma dzīves izpildmehānismu funkcijas. **Instinktu patvaļa ir tur, kur trūkst Saprāta emanētā intelekta organizējošās vadības.**

Tāpēc tumšā hierarhija visādi veicina izlaidību, visatļautību un paškontroles trūkumu, bet bremsē savaldības un iekšējās organizētības veidošanu. Tumšā hierarhija izplata iluzoru konkurences, egocentriskas patvaļas un opozicionāras cīņas visuresamības mītu. Tajā viņiem palīdz deģenerētas reliģiju paliekas – māņticība, Filosofisko doktrīnu izkropļojumi, neizglītotu, melīgu un mantkārīgu propagandistu sprediķi, visu veidu šamaņi un astromanti.

Trešais un būtiskais ir tas, ka pašlaik (*Armagedona apstākļos*) nenotiek Iesvētīšanas. **Astroloģija ir atsevišķa Iesvētīšanas pakāpe** tad, kad sasniegata atbilstoša apziņas un Saprāta attīstības, **kā arī Saprāta emanētā intelekta** attīstības pakāpe un tās vibrāciju līmenis – gaišredzības plašums un aspektu dziļums. Iesvētīšanas un tajās iegūtās Zināšanas ir slepenas – neizpaužamas. Tāpēc neviens Iesvētītais tās nekad neizpauž un uz to bāzes netaisīs publiski pieejamu, personiski izsniedzamu “horoskopu”. Ja Iesvētīti iniciētais to darīs, tad tikai pats savām vajadzībām, dziļā slepenībā un par to nevienam neko nestāstīs. Iesvētītais “skatās no augšas” – ir bezpersonisks – nekad tur neiejauc savu no personības attīstības līmeņa un pašreizējā attīstības aspekta izrietošo “patīk”, “nepatīk”, “labi”, “slikti”, “pareizi”, “nepareizi”.

Neiesvētītais astromants vienmēr ir personisks (*nevar tāds nebūt – viņam nav “ārpus personiskā izceļošās Iesvētīšanas” – nav tā, kas ir ārpus personības – nav pārpersonīgā iniciatora – neviens astromants netiek pieņemts, pietuvināts, pielaiests Skolotāju darbības sfērai. Visi astromanti, tāpat kā citi zīlnieki, ir tumšās hierarhijas līdzdarbnieki un tumšo būtņu ietekmju kanāli.*) Personiskais astromantā liek lūkoties uz jautātāja personisko dzīvi. **Pārpersoniskais jautātāju neinteresē un nav astromantam pieejams.** Uzdodot personiskus (*astromantiskus*) jautājumus, nav iespējams iegūt pārpersonisku Astroloģisku atbildi.

- **Astroloģija ir tas, kur nav personiskā.**
- **Astroloģija ir Pārpersoniskajā.**
- **Personiskajā ir astromantija.**

Astromanta atbildei ir divas daļas. Pirmā ir viņa stāstiņš par planētu stāvokli, bet otrā daļa ir viņa interpretācija. Esot personiskās (*neiesvētītās*) apziņas stāvoklī, astromants viņam “redzamo planētu stāvokli” interpretē caur savām personības kvalitātēm un šajās interpretācijās jautātājam stāsta pats par sevi – savām attiecībām un savām reakcijām – to, ko pats darītu tādā situācijā, **esot šajā** personības attīstības stāvoklī un **planētas orbītas punktā.**

Vērošana ir spēcīgākā Gribas projekcija. Tai seko domas veidošana un darbība fiziskajā pasaulē. Kad astromants iedziļinās sava klienta personiskās dzīves situācijā, viņš tajā projicē savu Gribu, kuru vēlāk interpretējot, formulē domās, kuras izsaka vārdos – darbībā fiziskajā pasaulē. Tādā kārtā astromants veic pilnu maģiskās darbības – klienta apziņas programmēšanas ciklu. Uzrunājot astromantu, viņa klients atsakās no savas Gribas vadības un nodod sevi svešas Gribas spēka padotībā, bet astromants iejaucas svešā karmā. **Astroloģija paredz brīvu Gribu sadarbību hierarhiskās attiecībās, bet astromantija formē apdullinātu un ilūzijās turētu apziņu verdzību.**

* * *

Ir apsveicama interese par visuma uzbūvi, mūsu kosmosa dzīvi un tur mītošo Vecāko Brāļu Hierarhiju. **Tāda interese veido saites caur kurām apziņā ienāk vibrācijas paaugstinošās enerģijas.** Tas palīdz nenogrimt apziņu zaudējošo pūlī, tomēr ar to nepietiek, lai paceltu vibrācijas tiktāl, ka varētu saņemt Zināšanas. Ir apsveicama zvaigžņotās debess vērošana, zināšanas par planētu orbītām un to atrašanos vietu. Tam var palīdzēt astronomijas studijas, astronomisko žurnālu un literatūras iegāde, kā arī tagad pieejamās planšetēs un telefonos instalējamās programmas.

Lai interesētos par konkrēto planētu dabu, ir jāapgūst FiloSofija – tikai tās ietvaros var atrast atbildes uz tādiem jautājumiem, kā ciktāl ir apzināta planētas daba un kāda ir šī daba. Šeit uzdotais jautājums nosaka atbildes saturu. Īsumā var atbildēt tā – **tikai sistēmas vai objekta radītājs pārzina sava radījuma dabu.** Lai pilnībā pārzinātu planētas dabu, ir jābūt spējīgam radīt planētu. To dara Vecākie Brāļi, bet vibrāciju līmeņu atšķirību dēļ, viņi par to

neko Jums pastāstīt nevarēs – Jūs nesapratīsiet viņu atbildes. Savukārt Jūsu Filosofiskās Zināšanas – Filosofijas apguve Jums paplašinās Jūsu priekšstatu par planētas dabu un sagatavos jūsu apziņu pakāpeniskai Zināšanu saņemšanai par to.

Tad, kad tiek uzdots jautājums par dzimšanu, tad ir jāsaprot, ka runa iet par divpolāru sistēmu, kuras viena daļa ir Esoši-Topoša, bet otra ir sekundāri – periodiski topoša. Tāpēc arī planētu ietekme ir divdabīga.

Esoši-Topošā ir nepārejoša – vienmēresoša, tāpēc nevar teikt, ka tā dzimst noteiktā brīdī – bet tā, kā tā ir vienmēr topoša, tad tā visu laiku dzimst – ir bezgalīgā tapšanas, Evolūcijas darbībā. Tāpēc, **atbilstoši tās dabas izmaiņām, mainās planētu mijiedarbība ar to.**

Otra daļa – personība ir sekundāri – periodiski topoša. Personība dzimst ieņemšanas brīdī – tad tās astrālais “uzmetums” - aizmetnis, kurā ir ierakstītas visas vecāku, vecāku un sabiedrības attiecības un domas – mērķi attiecībā uz bērnu, iegūst izpausmes vides – materiālā ķermeņa aizsākumu. Šis materiālais ķermenis un tam piesaistītā personība būs “adatas acs”, caur kuru pārejošajā zem-Mēness vidē ienāk nepārejošās Pa-Saules ietekmes un caur kuru zem-Mēness vides ietekmes paceļas pie Pa-Saules tādā mērā, kā to pieļauj šīs “adatas acs” – personības īpatnības.

Personības īpatnības – personības dabu veido daudzi apstākļi, no kuriem viens ir ieņemšanas brīža planētu savstarpējo attiecību simfonija – tā Mūzika, kāda tobrīd skanēja – tas **telpiskais vibrāciju saaudums**, kurš atstāja savu nospiedumu topošajā matērijā – olšūnas apaugļošanā. Tālāk šis nospiedums ir kā uztvērēja antena, kura, principa “mēs saprotam otru tik daudz, cik otrā esam mēs” robežās, rezonē – ir jūtīga uz nospiedumu atstājušajām planētām.

Taču **planētas neietekmē personību**. Planētu fiziskie ķermeņi ir tikai to Centrālo Šūnu materiālie apvalki. **Materiālajiem apvalkiem arī ir savas vibrācijas un ietekmes uz citiem fiziskajiem ķermeņiem**, arī uz augu un dzīvnieku, arī Cilvēku fiziskajiem ķermeņiem un atsevišķiem orgāniem, bet tas nav Astroloģijas laukā.

- **Astroloģija ir zinātne par Centrālo Šūnu sakariem un Planēt Garu mijiedarbībām.**

Planētu Centrālās šūnas **caur Zemes Centrālo** šūnu ietekmē Cilvēka Centrālo Šūnu – Esoši Topošo, kura savukārt ietekmē personību – sekundāri – periodiski topošo tādā mērā, cik tā ir jūtīga – kāds ir Simfoniskais nospiedums tās dvēselē.

Tāpēc teikt, ka Marss kādu ietekmē “tādā veidā” ir muļķīgi. **Marss kādu ietekmē tā, kāds ir Cilvēks.** Marss ir “aktivitātes” ierosinātājs, bet tālāk katrs šo ierosmi transformē atbilstoši savai dabai. Tieši tāpat tas ir ar Venēru un citām planētām. **Planētas ir Saules sistēmas enerģētiskie orgāni.** Teikt, ka plaušas, aknas vai nieres organismu ietekmē ir muļķīgi. Tādu maldīgumu izraisa **valodas un apziņas nepilnības.**

Fiziskajās un ķīmiskajās mijiedarbībās nav mērķtiecības – nav ideoloģijas. Par ietekmi būtu jārunā tikai tur, kur ir mērķtiecīga, ar noteiktas vērtību sistēmas – ideoloģijas realizāciju saistīta vadība. Orgāni dara savu, bet citi orgāni uz šo darbību reaģē atbilstoši savai dabai. Šo organismu vienā veselumā saista orgānu darbību ietekmējošā nervu sistēma, kas ķermenim nes personības ideoloģiju. Saules sistēmas telpu un visu tur esošo caur saviem darba orgāniem un enerģētiskajām aprītēm ietekmē Saule. **Saule diktē savu vērtību sistēmu – savu ideoloģiju.**

Tajā līmenī, kādā Cilvēce tagad saprot planētas, tas nav ne Sievišķais, ne Vīrišķais. Tajā līmenī tās ir vienoti Sievišķi-Vīrišķas. Sievišķums vai Vīrišķums attiecas uz planētu Monādēm. Centrālās Šūnas ir “adatas acs” (*personību centri*) un tām nav tādu īpatnību. Tāda īpatnība ir Monādei, kura staro caur šo Šūnu. Savukārt Cilvēku Monādes vēl ir pārāk

neattīstītas, lai tām būtu savs Sievišķums vai Vīrišķība un tāpēc “mēs saprotam otru tik daudz, cik otrā esam mēs” princips nosaka to, ka Cilvēkam nekā neeksistē planētu polaritātes. Cilvēks Sievišķumu vai Vīrišķību saprot un uztver personības dzīves ietvaros, kam ar Kosmisko Esamība-Topošo un tā polaritātēm nekā kopīga nav. Iemiesojumā personība pieņem vienu vai otru psihisko polaritāti un tās nesēju – fizisko ķermeni, caur kura dzīvi skata Sievišķumu vai Vīrišķību.

- **Sievišķība ir uztveres un sapratnes procesi.**
- **Vīrišķība ir Domas veidošanas procesi.**
- **Sievišķība ir Domas veidošanas regulācijas procesi.**
- **Vīrišķība ir Domas veidošanas regulācijas procesu pielietojums Domas veidošanā.**
- **Sievišķība ir Jūtas.**
- **Vīrišķība ir Jūtām atbilstošu formu veidošana.**
- **Sievišķība ir saderības pievilkšanas spēks – magnētisms – Mīlestība un tās “Siltums”.**
- **Vīrišķība ir sadarbības spēka uzturētā koncentrācija – Elektriskais spēks un “Siltuma” izstarošanas radītājs – “aukstums”.**

Taču “siltums” vai “aukstums” nav tas, ko mēs jūtam uz ādas vai ķermenī, bet ir šīs sajūtas radošo **mijiedarbību cēlonis**.

- **Radišana ir arī pārveidošana.**
- **Saglabāšana ir radišanas otra puse.**
- **“Siltums” ir “tiešā radišana”.**
- **“Aukstums” ir “apgriezts siltums” – “siltuma” “otra puse”, bet ne tam pretējais – “siltuma” darbības rezultāts.**
- **“Siltums” pārveido.**
- **“Aukstums” saglabā.**

Starp citu – Venēra ir “sieviete” tikai nezinošajiem. Tā cēlonis ir Grieķu mīti par Afrodīti (*kuras analogs ir Romiešu Venēra*), kuros simboliski izteikta Sapņā Gaismu (*domu sakārtoību*) nesošā Radošā daba – **kādu Cilvēki pieraduši redzēt** Sievietes bērņus dzemdējošajā darbībā. Tikai nezinošie saka, ka tai atbilstot sešstaru zvaigzne – tāpēc skaitlis 6. Patiesībā Venēra, līdzsvarojot Sievišķību ar Vīrišķību, ir Sapņā – Venēra ir Sapņā izstarotajā Gaismā redzamā Cilvēciskā Dvēsele – Noos un tāpēc “piecstaru zvaigzne”. **Tādu figūru veido Zemes un Venēras orbītu dejas.**

Tādā nelielā rakstā pastāstīt, kā notiek ietekme nav iespējams. Varat mēģināt iztēloties, ka Zemes virsmai ir “planētu atbilstību” apgabali, kuriem “pievelkas” bērņi. Uz Zemes “ir visas planētas”, tāpēc Cilvēks dzīvo “savā planētā”. Tāpēc “Marsa” apgabalā dzīvo “marsieši”, bet “Jupitera” apgabalā “jupiterieši”.

Saules Centrālā Šūna darbojas caur planētu Centrālajām Šūnām. Visu planētu Centrālās Šūnas ir nepārtrauktā kontaktā. Katra planēta citas ietekmē caur viņu Centrālajām Šūnām. Planētas Centrālā Šūna atkārti Saules darbību savā sfērā, uztver ietekmi un noraida uz saviem “planētu apgabaliem”. Tajos esošās sīkās “apakšstacijas” – “teritoriālo garu” hierarhijas atbilstoši to “īpatnībām” tās konkretizējot sadala pa savām teritorijām. “Teritoriālie gari” atkārti Planētas Centrālās Šūnas darbību. Tāda “teritoriālā gara” “torņa” zonā esošais Cilvēks – viņa Centrālā Šūna – Esamībā Topošais saņem signālu no sava “torņa”, kur atkārti augstākminētās darbības “savā teritorijā”. Tāpēc “marsietis”, aizbraucot

uz Jupitera teritoriju, tur saņem “jupiteriešiem” domātos signālus, bet nesaņem sev vajadzīgo – “Marsam” sūtījumu.

Precīzāk sakot – viņš to tur saņem, bet saņem modulētu – “kodētu” caur “jupiteriešu” stacijas “kodu” kodētu tādā veidā, kāds tobrīd ir Marsa un Jupitera vibrāciju raksts kopīgajā Simfonijā, kādu to nosaka reālās planētu atrašanās vietas orbītās ap Sauli. Tāpēc katram jādzīvo savā zemē – “uz savas planētas” un nav jāuzmācas ar savām pamācībām – nav jābūt “citplanētiem” un “citplanētiešiem” nav jāmaņa sava izpratne par pašam labo vai slikto. “Kas der vērsim, tas neder Jupiteram.”

Par Astroloģisku ietekmi var runāt tikai tad, kad Cilvēks dzīvo “uz savas planētas” – savu “teritoriālo garu” hierarhijā. Tāpēc nav visiem vienotas tās dienas planētu stāvokļa ietekmes. Katras “planētas” apgabalā tā iedzīvotājiem ir citas ietekmes – katrs saņem citādi modulētu signālu – ar katru runā “viņa valodā” par viņa tēmu. Katrā “planētas” apgabalā ir cita pamatmelodija – pamattēma un tai pienākošā “papildinājumu pakete” - “diriģenta mājiens”, kuru katra pamattēma interpretē atbilstoši savai dabai un atbilstoši reaģē uz šo “papildinājumu”. Šo reakciju, savas attīstības pamattēmā, saņem Cilvēka Centrālā Šūna, kura to, sadalot nosūta uz sava “mūzikas instrumenta” enerģētiskajām “stīgām”, kuras savukārt... nu Tu jau saproti. Tāpēc tad, kad vieni skumst, citi tobrīd smejas.

Pauls